

สาระสู่การปฏิบัติ (Practical Tip)

การวิเคราะห์กรณีศึกษา ตามแนวคิดไมอาสซิม

นพ.พลวิช กล้านาน

ด้วย การนำแนวคิดไมอาสซิมไปสู่การปฏิบัติไม่มีรายละเอียดที่ตายตัว การนำแนวคิดดังกล่าวไปประยุกต์ใช้จึงมีความหลากหลายสูง ดังนั้นเพื่อให้เห็นภาพของการนำไปใช้ที่กระจ่างขึ้น คอลัมน์นี้ผู้เขียนจึงนำกรณีศึกษาที่มีการวิเคราะห์ภายใต้กรอบคิดดังกล่าวของ Dr. S.P.Dey แพทย์โฮมีโอพาธีผู้มีชื่อเสียงท่านหนึ่งในประเทศอินเดีย โดยตัดตอนมาจากหนังสือ Clinical Case Reports on Constitutional Prescribing

กรณีศึกษาที่ ๑: ผู้ป่วยวัยรุ่นผู้ชายอายุ ๒๓ ปี เข้ารับการรักษาด้วยโรคต่างขาว (Vitiligo) เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๙๘ (พ.ศ. ๒๕๔๑) เป็นนักศึกษาแพทย์โฮมีโอพาธีของสถาบันในรัฐเบงกอลตะวันตก (West Bengal) ซึ่งก่อนหน้านี้ใช้การรักษาด้วยโฮมีโอพาธีมาโดยตลอด ทว่าเนื่องจากไม่ได้รับผลดีจากการรักษา ทำให้เกิดภาวะซึมเศร้าและเริ่มสังเกตเห็นอาการผิดปกติอย่างชัดเจนในช่วง ๓-๔ เดือนแรก แต่หลังจากนั้นอาการเริ่มพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นอย่างช้าๆ และใช้เวลาทั้งสิ้น ๔ ปีในการรักษาจนผู้ป่วยหายขาดจากโรคต่างขาว

อาการแสดง (Present complaints)

- เป็นต่างขาว (Vitiligo) บนหลังเท้าทั้งสองข้าง ริมฝีปากกลางและปลายนิ้วมือ เป็นมาประมาณหนึ่งปีครึ่ง โดยอาการปรากฏครั้งแรกที่บริเวณริมฝีปากกลาง จากนั้นจึงมาปรากฏที่ปลายนิ้วมือและท้ายสุดคือเป็นที่หลังเท้าทั้งสองข้าง
- มีกรดในกระเพาะร่วมกับมีอาการแสบร้อนในทรวงอก (heart burn) หลังทานอาหาร 1-2 ชั่วโมง เป็นมาประมาณหนึ่งปี
- มีอาการไอแห้งๆ ร่วมกับอาการระคายคอมาประมาณ ๑ เดือนที่แล้ว อาการไอแย่งระหว่งวันและอาการดีขึ้นเมื่อนอนราบ เมื่อตื่นน้ำเย็น
- มีอาการอ่อนเพลียและมีอาการรู้สึกหมุน (Vertigo) มาประมาณ ๑ เดือน
- มีอาการปวดศีรษะบริเวณด้านหน้าร่วมกับกระหม่อม (Frontal and vertex) มีความรู้สึกเหมือนกะโหลกจะระเบิดออก อาการดีขึ้นเมื่อนอนราบพร้อมกับหลับตา เป็นมาประมาณ ๑ เดือน
- มีโรคผิวหนังที่สะเก็ดลอน (Pityriasis) บริเวณหัวไหล่ด้านซ้าย ไบหน้าข้างซ้าย และบริเวณหน้าอก เป็นมาประมาณ ๖ เดือน ซึ่งเป็นอาการที่เกิดขึ้นหลังจากได้รับการรักษาแบบโฮมีโอพาธี (ผู้ป่วยบอก)
- เล็บเท้าทั้งสองข้างผิดปกติ มีสีผิดปกติและเปราะ เป็นมาประมาณ ๖ เดือน
- มีความเครียดและวิตกกังวลอย่างมากเกี่ยวกับโรคของตน

ประวัติความเจ็บป่วยในอดีต (Past history)

- เป็นโรคหิด (Scabies) ตอนอายุ ๒ ปี อาการดีขึ้นจากการใช้ขี้ผึ้ง
- เป็นโรคหอบหืด (Bronchial asthma) ตอนช่วงอายุ ๓-๔ ปี จนกระทั่งอายุ ๖-๗ ปี อาการดีขึ้นจากการรักษาตามแนวอายุรเวท (Ayurvedic treatment)
- ติดหวัดได้ง่ายจนกระทั่งถึงอายุราว ๑๕-๑๖ ปี หลังจากโรคหอบหืดเริ่มทุเลา

- เป็นหัด (Measles) ตอนอายุ ๑๐-๑๒ ปี

ประวัติครอบครัว (Family history)

- โรคต่างขาว (Vitiligo) : ญาติฝ่ายแม่
- โรคเรื้อน : พ่อ
- โรคหอบหืด : ปู่
- ลมพิษ : พ่อและแม่
- โรคปวดตามข้อตามกล้ามเนื้อ (Rheumatism) : ญาติฝ่ายแม่

ลักษณะโดยทั่วไป (Generalities)

- ขี้ร้อน : ชอบอากาศเย็น แต่ทนความร้อนไม่ได้ ชอบฤดูหนาวมากที่สุด
- การขับเหงื่อ : ดีโดยเฉพาะบริเวณฝ่ามือและฝ่าเท้าในฤดูหนาวและลำตัวในฤดูร้อน
- ความอยากอาหาร : เวลาหิวไม่สามารถอดทนรอได้
- ๓.๑ อาหารที่ชอบ : อาหารรสหวาน ปลา อาหารมันๆ อาหารทอด หัวหอมและนม
- ๓.๒ อาหารที่ไม่สามารถรับประทานได้ : นม
- ความกระหายน้ำ : ตอนนี้อ่อนข้าน้อย แต่เมื่อก่อนจะกระหายมาก
- อูจจาระ : กิ่งแข็งกิ่งเหลว, ถ่ายได้ปกติ
- ปัสสาวะ : รู้สึกเหมือนปัสสาวะยังค้างอยู่หลังจากถ่ายปัสสาวะไปแล้วปัสสาวะเป็นสายบางๆ เมื่อใกล้จะปัสสาวะเสร็จ
- ชอบสวมใส่เสื้อผ้าหลวมๆ
- นิสัยส่วนตัว : ขี้โมโห เก็บกด รีบเร่ง หมดหวังที่จะกลับมาเป็นปกติเศร้า หมดกำลังใจและท้อแท้
- ความฝัน : เกี่ยวกับไฟ อุบัติเหตุ คนตาย

ผลทางคลินิก (Clinical findings)

- รูปร่างสูง : ดูไม่แข็งแรง คอข้าน้อมแห้ง
- หน้าอก : แบนราบ
- ลิ้น : เบิกขึ้นมีรอยแตกตรงกลางของปลายลิ้น
- ชีพจร : ๑๐๐ ครั้ง/นาที
- น้ำหนัก : ๔๔ กิโลกรัม
- ความดันโลหิต : ๑๒๐/๘๐ มม.ปรอท

การวิเคราะห์และการสังเคราะห์ตามหลักโฮมีโอพาธี (Anamnesis and Synthesis)

จากประวัติความเจ็บป่วยของคนไข้และครอบครัว มีข้อบ่งชี้ชัดเจนว่าเป็นความเจ็บป่วยที่เกิดจากการผสมกันของไมอาสซิมหลายชนิด ซึ่งมี "ไซโค-ซิฟิลิติก" (Sycosyphilitic) เป็นลักษณะเด่น ขณะนี้ร่วมกับมีภาวะซอราแฝง (Latent psora) อยู่ ดังนั้นการสั่งจ่ายยาในขั้นต้นควรครอบคลุมไมอาสซิมผสมคือไซโค-ซิฟิลิติก เช่นเดียวกับครอบคลุมอาการแสดงที่ปรากฏอยู่

การรักษา (Treatment)

๑๙.๐๘.๑๙๙๘ : ผู้ป่วยได้รับยา Thuja ขนาดความแรง ๐/๑ (LM potency) ทั้งสิ้น ๑๖ ขนาน (doses) โดยให้รับประทานวันละ ๑ ครั้งครั้งละ ๑ ขนาน ทุกวันตอนเช้า ๑๖ วัน

การติดตามผลการรักษา (Follow up)

๑๙.๐๙.๑๙๙๘ : - รอยต่างขาวดูเหมือนจะดีขึ้น ไม่มีจุดต่างขาวเกิดขึ้นใหม่

- การเดินของชีพจร ๘๘ ครั้ง/นาที น้ำหนัก ๔๔ กิโลกรัม

- ผู้ป่วยได้รับยา Thuja ขนาดความแรง ๐/๒ (LM potency) ทั้งสิ้น ๑๖ ขนาน (doses) โดยให้รับประทานวันเว้นวัน และรับประทานครั้งละ ๑ ขนาน

๑๓.๑๐.๑๙๙๘ : - รอยต่างขาว ๒-๓ จุดหายไป ไม่มีจุดต่างขาวใหม่เกิดขึ้น

- โรคผิวหนังที่มีสะเก็ดอ่อน (Pityriasis) เริ่มหายไป

- น้ำหนัก ๔๕ กิโลกรัม

- ผู้ป่วยได้รับยา Thuja ขนาดความแรง ๐/๓ (LM potency) ทั้งสิ้น ๑๖ ขนาน (doses) โดยให้รับประทานวันเว้นวัน และรับประทานครั้งละ ๑ ขนาน

๑๖.๑๑.๑๙๙๘ : - ทั้งโรคต่างขาวและโรคผิวหนังที่มีสะเก็ดอ่อน (Pityriasis) ดีขึ้น

- น้ำหนัก ๔๕ กิโลกรัม การเดินของชีพจร ๗๒ ครั้ง/นาที

- ผู้ป่วยได้รับยา Thuja ขนาดความแรง ๐/๕ (LM potency) ทั้งสิ้น ๑๖ ขนาน (doses) โดยให้รับประทานวันเว้นวัน และรับประทานครั้งละ ๑ ขนาน

๒๒.๑๒.๑๙๙๘ : - อาการยังดีขึ้นต่อเนื่อง น้ำหนัก ๔๖.๕ กิโลกรัม

- ผู้ป่วยได้รับยา Thuja ขนาดความแรง ๐/๖ และ ๐/๗ (LM potency) ทั้งสิ้น ๑๖ ขนาน (doses) โดยให้รับประทานสลับกันทุกวัน ตอนเช้า และรับประทานครั้งละ ๑ ขนาน

๒๘.๐๑.๑๙๙๙ : - อาการไม่ดีขึ้นต่อเนื่อง และเริ่มมีอาการปวด ปัสสาวะแต่ปัสสาวะออกช้า

- การเดินของชีพจร ๘๐ ครั้ง/นาที

- ผู้ป่วยได้รับยา Sulphur ขนาดความแรง ๑M (๑๐๐๐ C) ๑ ขนาน (single dose)

๐๘.๐๓.๑๙๙๙ : - โรคผิวหนังที่มีสะเก็ดอ่อน (Pityriasis) หายไปเกือบหมด และโรคต่างขาวดีขึ้นมาก

- ไม่มีปัญหาเรื่องการถ่ายปัสสาวะแล้ว

- น้ำหนัก ๔๖.๕ กิโลกรัม

- ผู้ป่วยได้รับยา Thuja ขนาดความแรง ๐/๘ (LM potency) ทั้งสิ้น ๑๖ ขนาน (doses) โดยให้รับประทานวันเว้นวัน และรับประทานครั้งละ ๑ ขนาน

๑๒.๐๔.๑๙๙๙ : - มีจุดต่างขาวจุดใหม่เกิดขึ้นบริเวณปลาย นิ้วมือ

- น้ำหนัก ๔๖ กิโลกรัม

- ผู้ป่วยได้รับยา Lueticum ขนาดความแรง ๒๐๐C และ ๑M อย่างละ ๑ ขนาน โดยให้รับประทานตอนเช้า ๒ วันติดกัน ครั้งละ ๑ ขนาน เรียงตามลำดับความแรง

๒๕.๐๖.๑๙๙๙ : - รอยต่างขาวบนหลังเท้าทั้งสองข้างดีขึ้น บริเวณปลายนิ้วและริมฝีปากไม่พบการเปลี่ยนแปลง

- น้ำหนัก ๔๖ กิโลกรัม

- ผู้ป่วยได้รับยา Lueticum ขนาดความแรง ๑๐M (๑๐๐๐๐ C) ๑ ขนาน (single dose)

๐๗.๐๗.๑๙๙๙ : - เล็บหัวแม่เท้าข้างซ้ายขึ้นใหม่ (เป็นปกติ)

- โรคต่างขาวดีขึ้น

- ผู้ป่วยได้รับยา Lueticum ขนาดความแรง ๑๐M ๑ ขนาน (single dose)

๒๔.๐๘.๑๙๙๙ : - โรคผิวหนังที่มีสะเก็ดอ่อน (Pityriasis) มีอาการแฉ่ง (เป็นมากขึ้น)

- โรคต่างขาวอาการเหมือนเดิม (ไม่เปลี่ยนแปลง)

- น้ำหนัก ๔๖ กิโลกรัม

๒๔.๐๘.๑๙๙๙ (ต่อ) : - ผู้ป่วยได้รับยา Thuja ขนาดความแรง ๒๐๐C และ ๑M อย่างละ ๑ ขนาน โดยให้รับประทานตอนเช้า ๒ วัน ติดกัน ครั้งละ ๑ ขนาน เรียงตามลำดับความแรง

๑๒.๑๐.๑๙๙๙ : - เหลือจุดต่างขาวเพียง ๑ จุดบนหลังเท้า ขวา และมี ๖ จุดบนหลังเท้าซ้าย

- เล็บเท้าข้างขวาดีขึ้นจนเกือบเป็นปกติ

- ผู้ป่วยได้รับยา Thuja ขนาดความแรง ๑๐M ๑ ขนาน (single dose)

๐๗.๐๑.๒๐๐๐ : - ทุกโรคอาการดีขึ้นอย่างมากรวมถึงโรคต่างขาวด้วย

- น้ำหนัก ๔๗ กิโลกรัม

- ผู้ป่วยได้รับยา Thuja ขนาดความแรง ๕๐M ๑ ขนาน (single dose)

๑๗.๐๒.๒๐๐๐ : - ไม่มีจุดต่างขาวบนหลังเท้าขวา เหลือเพียงจุดเล็กๆ บนหลังเท้าซ้าย

- เล็บเท้าทั้งสองข้างกลับมาเป็นปกติ

- ผู้ป่วยได้รับยาหลอก (Placebo)

การรายงานผลครั้งล่าสุด

๑๔.๐๕.๒๐๐๒ : ไม่พบจุดต่างขาวบริเวณขาและเท้าทั้งสองข้าง ผู้ป่วยยังคงอยู่ภายใต้การดูแลและการเฝ้าสังเกตการณ์ของผู้รักษา ทั้งนี้เพื่อป้องกันโอกาสที่อาจจะกลับมาเป็นซ้ำอีกในอนาคต

กรณีศึกษาที่ ๒ :

ผู้ป่วยชาย อายุ ๓๓ ปี มีอาชีพเป็นแพทย์โฮมีโอพาธิ์ ถูกส่งมารักษาโรค Buerer's disease (Thromboangitis obliterans) เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ค.ศ.๑๙๙๖ (พ.ศ.๒๕๓๙) ยาตำรับ Tuberculinum สามารถใช้รักษาภาวะแผลเนื้องอกตาย (gangrenous ulceration) ที่นิ้วนางของเท้าข้างขวาให้หายหมดได้ภายในสองเดือน

อาการแสดง (Present complaints)

- มีอาการร้อน (burning) บริเวณฝ่าเท้าด้านขวา รู้สึกซ่าๆ (tingling) บริเวณนิ้วหัวแม่เท้าข้างขวา อาการแฉ่งเมื่ออากาศเย็นและอาการดีขึ้นเมื่ออากาศอบอุ่น มีอาการนี้มาประมาณ ๒ ปี

- มีแผลเนื้องอกตายที่นิ้วนางเท้าข้างขวา เป็นมาประมาณ ๖ เดือน

- มีอาการจุกแน่นที่กระเพาะ อาการแฉ่งลง ในเวลาบ่ายกระทั่งถึงสองทุ่ม อาการดีขึ้นถ้าได้ฝายลม

- มีหูดและไฝจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่หลังและคอ เป็นมากขึ้นในช่วง ๔-๕ ปีที่ผ่านมา

- มีอาการปวดศีรษะด้านขวาเป็นบางครั้ง โดยอาการจะเริ่มจากท้ายทอย ลามไปที่ตาขวา อาการแฉ่งจากอากาศเย็น และมักมีอาการอาเจียน (รสนม) ร่วมด้วย

ประวัติความเจ็บป่วยในอดีต (Past history)

- ได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะ ตอนอายุ ๖ ปี

- เคยเป็นหิดตอนเด็ก ๆ

- เคยมีข้อเท้าขวาแพลง เมื่อ ๑๐ ปีก่อน
- มักเป็นหวัดและทอลซิลอักเสบได้ง่ายตั้งแต่เด็กๆ แต่ปัจจุบันภาวะดังกล่าวดีขึ้นมาก

- หูด
- Anal fistula

ประวัติครอบครัว (Family history)

- พ่อเป็นวัณโรคปอด
- แม่เป็นความดันโลหิตสูง เสียชีวิตด้วยหัวใจล้มเหลว
- พี่ชาย เป็นความดันโลหิตสูง

ลักษณะโดยทั่วไป (Generalities)

- ขี้ร้อน
- ความอยากอาหาร : ไม่อยากทานอาหาร
- ๒.๑ อาหารที่ชอบ : อาหารรสหวาน เปรี้ยว นมและผลิตภัณฑ์จากนม หัวหอมสด อาหารอุ่นๆ

- ๒.๒ อาหารที่ไม่ชอบ : ไข่และเนื้อสัตว์
- การขับเหงื่อ : เหงื่อเยอะทั่วทั้งร่างกาย
- มักชอบจับหลัง
- ความกระหายน้ำ : มากและชอบดื่มเครื่องดื่มเย็น
- บัสสวาระ : มีกลิ่นฉุนแต่บางครั้งรู้สึกแสบ
- อุจจาระ : ปกติถ่ายวันละครั้ง แต่เมื่อก่อนท้องผูก
- สูบบุหรี่ : ๑๐-๑๒ มวนต่อวัน
- นิสัยส่วนตัว : อารมณ์อ่อนไหว ซึมเศร้าง่าย เกร็งรีบ ลูกลี้

ลูกหลง ชอบเสียงเพลง พุดมากคุยเก่ง เจ้าใจวาทะ ซึ่งสงสารและต้องการความเห็นอกเห็นใจไม่ชอบอยู่คนเดียว ชอบมีเพื่อน ชอบวาดภาพและเขียนบทประพันธ์

ผลทางคลินิก (Clinical findings)

- เป็น Buerger's disease มีแผลเนื้อตายที่นิ้วนางเท้าขวา ตรวจพบโดย ศัลยแพทย์ รายงานเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ค.ศ.๑๙๙๖
- เท้ามีสีดำคล้ำ โดยเฉพาะข้างขวา อาการแย่ลงเมื่อเจออากาศเย็นและอาการดีขึ้นเมื่อใส่ถุงเท้า
- เท้าข้างที่เป็นปัญหาสัมผัสได้ว่าเย็นอย่างชัดเจน

การวิเคราะห์และการสังเคราะห์ตามหลักโฮมิโอพาธี (Anamnesis and Synthesis)

ผู้ป่วยมีลักษณะผสมของไมอาสซิมซึ่งแสดงภาวะเด่นพร้อมกันทั้งสามไมอาสซิมอย่างใดก็ดีทั้งๆ ที่มีอาชีพเป็นแพทย์ แต่ด้วย

ลักษณะนิสัยของผู้ป่วยที่ชอบเขียนบทประพันธ์ วาดภาพ ทำให้ผู้รักษาคิดถึงตำรับยา Tuberculinum นอกจากนี้ จากลักษณะนิสัยผู้ป่วยที่ชอบเสียงเพลง ไม่ชอบทานเนื้อสัตว์ กระจายที่จะดื่มน้ำเย็น เบื่ออาหารและเสีมนอนหลับไม่พอเป็นบ่งชี้เพิ่มเติมแก่ตำรับยา Tuberculinum ยิ่งไปกว่านั้นจากประวัติวัณโรคของบิดา ประวัติ Anal fistula ของผู้ป่วยเอง และลักษณะที่มีแนวโน้มต่อมต่างๆ บวมได้ง่าย นำไปสู่การยืนยันแก่ผู้รักษาในการเลือก Tuberculinum

การรักษา (Treatment)

๑๙.๐๙.๑๙๙๖ : - ผู้ป่วยได้รับยา Tuberculinum ขนาดความแรง ๑M ๑ ขนาน (single dose)
- แนะนำให้ผู้ป่วยหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่ และหลีกเลี่ยงการเผชิญกับอากาศเย็น โดยให้ใส่ถุงเท้าคลุมไว้จะดีกว่าการติดตามผลการรักษา (Follow up)

๑๗.๑๐.๑๙๙๖ : - แผลเนื้อตายดีอย่างรวดเร็ว ไม่มีสารคัดหลั่ง (discharge) ออกมาจากแผล
- ไม่มีอาการร้อนหรือเจ็บอีก
- สีของเท้าดีขึ้น คำคล้ำน้อยลง สัมผัสได้ว่าเท้าเย็นน้อยลง
- ผู้ป่วยได้รับยา Tuberculinum ขนาดความแรง ๑M ๑ ขนาน (single dose) โดยให้กระแทก ๑๐ ครั้งก่อนรับประทาน

๑๔.๑๑.๑๙๙๖ : - แผลหายสนิท ไม่มีสารคัดหลั่งจากแผล ไม่มีอาการไม่สบายใดๆ สีของผิวเริ่มกลับสู่ภาวะปกติ
- ผู้ป่วยได้รับยา Tuberculinum ขนาดความแรง ๑๐M ๑ ขนาน (single dose)

คำแนะนำและข้อสรุป

ผู้รักษาต้องติดตามคนไข้อย่างต่อเนื่องเพราะผู้ป่วยอาจต้องการยาที่เป็นลักษณะจำเพาะของผู้ป่วย (Constitutional remedy) เพื่อกำจัดเปลือกของไมอาสซิมให้สูญสิ้นไป โดยทั่วไปการใช้ตำรับยา Tuberculinum เพียงตัวเดียวรักษาแผลเนื้อตายให้หายขาดได้นั้นเป็นโอกาสที่พบได้น้อย และยิ่งไปกว่านั้นโดยปกติแล้ว Tuberculinum ไม่มีข้อบ่งชี้สำหรับโรค Buerger's disease

... ทิวสารสมาธิ ...

ฉบับนี้กระจอกข่าวตั้งใจจะเอารายงานสิ้นปีของชมรมมานำเสนอ แต่ด้วยทางทีมงานและคณะกรรมการไม่สามารถสรุปรายงานได้ทัน เนื่องจากมีความเปลี่ยนแปลงหลายประการ อีกทั้งคาดว่าน่าจะมีการสรุปภาพรวมทั้งหมดเป็นรายงาน ณ สิ้นปี 2552 ดังนั้นฉบับหน้าจึงจะนำรายงานสรุปการดำเนินงานทั้งหมดมาชี้แจงให้ทราบโดยทั่วกัน

ในฉบับนี้กระจอกข่าวจึงขอเสนอเป็นข่าวประชาสัมพันธ์งานประชุมวิชาการ 2 เรื่อง คือ 1) การประชุม Liga 2010 จัดการประชุมระหว่างวันที่ 18-22 พฤษภาคม 2553 ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งหากผู้ใดสนใจเข้าร่วมนำเสนอผลงานวิชาการ ก็สามารถทำได้โดยต้องส่งบทความก่อนในวันที่ 30 พฤศจิกายน 2552 ทั้งนี้ค่าลงทะเบียนการสมัคร และที่พักสามารถทราบรายละเอียดได้โดยเข้าเยี่ยมชมที่เวปไซด์

<http://www.liga2010.org> และ 2) คือการประชุมวิชาการครั้งแรกจัดโดยชมรมโฮมิโอพาธีแห่งประเทศไทย ซึ่งได้รับเกียรติจากแพทย์โฮมิโอพาธีชาวอินเดีย, Dr. Sayed Tanvir Hussain ซึ่งจะมาพูดในหัวข้อ "การนำโฮมิโอพาธีไปประยุกต์ใช้: นำเสนอผ่านกรณีศึกษา" ซึ่งจะจัดเป็นเวลา 2 วันระหว่างวันที่ 29-30 มกราคม 2553 ส่วนสถานที่ ราคาค่าลงทะเบียน และหัวข้อในรายละเอียดจะแจ้งให้ทราบต่อไป

